

9

Hovedbestyrelsen
for
Den danske Sagførerforening.

Naar det er bestemt i et Testament, at Renten af et vist Arveløb „i sin Helhed skal oppebæres af en eller flere andre Personer end de, hvem Beløbet endeligt skal tilfalde, eller naar Brugs- eller Indtægtsnydelsen af visse Ejendele for kortere eller længere Tid forbeholdes en anden end den, de paa-gældende Ejendele endeligt skal tilfalde“, foreskriver § 15, 1ste Stykke, i Loven om Arveafgift, at der ved Arveladerens Død kun skal svares Arveafgift af Rente-nydelsens kapitaliserede Værdi, „medens Kapitalarveafgiften først erlægges ved Rente- eller Indtægtsnydelsens Ophør“.

I Praxis har det imidlertid vist sig at være forbundet med store og efter Omstændighederne endog ligefrem uovervindelige Vanskeligheder at afslutte et Dødsbo, hvor Kapitalarveafgiften ikke samtidig kan berigtiges, og hvor det i Testamentet er bestemt, at det er Boet og ikke den, hvem Arveløbet endeligt skal tilfalde, der skal udrede Afgiften.

Som Følge heraf tillader Sagførerforeningen sig at anmode om, at der i det Forslag til Ændringer i Arveafgiftsloven, som i disse Dage er forelagt den høje Rigsdag, ved et Tillæg til Bestemmelsen i Lovens § 15 maa blive givet Adgang til at berigtige Kapitalarveafgiften allerede ved Arveladerens Død, naar det befindes at være ønskeligt af Hensyn til Boets endelige Afvikling.

København, den 7. Oktober 1918.

Otto Liebe.

Til Regering og Rigsdag.
